

Arrest

**nr. 88 043 van 24 september 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 9 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 24 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. GUTIERREZ DIAZ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 november 2009 dient verzoeker samen met zijn gezin een asielaanvraag in. Uit een vergelijking van de vingerafdrukken bleek dat de vingerafdrukken van verzoeker en zijn gezinsleden in Polen werden genomen op 25 januari 2006 en op 18 juni 2007.

Op 2 december 2009 werd verzoeker en zijn echtgenote verhoord in het kader van een Dublin-onderzoek.

Op 4 december 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet).

Op 15 januari 2010 werd een verzoek tot terugname gericht aan de Poolse autoriteiten.

Op 19 januari 2010 stemden de Poolse autoriteiten in met de terugname van verzoeker en zijn gezin.

Op 16 maart 2010 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van 4 december 2009 ongegrond verklaard.

Op diezelfde dag werd ten aanzien van verzoeker en zijn echtgenote een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten genomen. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad).

Op 7 mei 2010 diende verzoeker en zijn gezin een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 16 juni 2010 bij arrest nr. 44.875 werd het beroep van verzoeker door de Raad verworpen.

Op 23 december 2010 diende verzoeker en zijn gezin een tweede asielaanvraag in.

Op 24 januari 2011 werd verzoeker en zijn echtgenote verhoord nopens de aan hun tweede asielaanvraag ten grondslag liggende motieven.

Op 2 februari 2011 stemden de Poolse autoriteiten nogmaals in met de terugname van verzoeker en zijn gezin.

Op 14 februari 2011 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van 7 mei 2010 onontvankelijk verklaard. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die het beroep verwierp bij arrest nr. 68.851 van 21 oktober 2011.

Inmiddels diende verzoeker op 27 juli 2011 een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 14 september 2011 diende verzoeker en zijn gezin een derde asielaanvraag in.

Op 21 september 2011 werd de asielaanvraag van verzoeker en zijn gezin, overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 27 oktober 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 3 november 2011 werd de aanvraag om machtiging tot verblijf van 27 juli 2011 onontvankelijk verklaard.

Op 23 maart 2012 diende verzoeker nogmaals een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 24 mei 2012 werd verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing.

Op 1 juni 2012 werd een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker genomen ten aanzien van verzoeker.

Op 27 juni 2012 diende verzoeker andermaal een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending van de motiveringsplicht aan, zoals opgenomen in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt dat hij op 23 maart 2012 een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet indiende per aangetekend schrijven gericht aan de Algemene Directie Vreemdelingenzaken (Dienst Humanitaire Regularisaties). Hij stipt aan dat bij zijn aanvraag een kopie van zijn Russisch paspoort was gevoegd, alsook een origineel medisch getuigschrift opgesteld door Dr. Th. V.P., d.d. 15 februari 2012 en een document "Tchéchénie: traitement des PTSD - Renseignements de l'analyse-pays de l'OSAR ». Tevens stelt verzoeker dat het medisch getuigschrift in overeenstemming is met het standaardmodel. Verzoeker is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht schendt.

Met zijn betoog geeft verzoeker aan dat hij van oordeel is dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is.

Het afdoende karakter van de motivering dient te worden beoordeeld aan de hand van de stukken van het administratief dossier en aan de hand van het toepasselijke wetsartikel.

Artikel 9ter van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden :

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen (artikel 9ter van de vreemdelingenwet) een medisch attest heeft bijgevoegd. In tegenstelling tot wat de verwerende partij in de bestreden beslissing vermeldt, blijkt niet dat er geen gebruik werd gemaakt van het standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Een eenvoudige vergelijking van het bijgevoegde medische attest met het attest zoals gepubliceerd in bijlage aan het koninklijk besluit van 24 januari 2011 toont aan dat het bijgevoegde medische attest alle rubrieken bevat zoals aangegeven (en in dezelfde volgorde), alsook de identiteitsgegevens van verzoeker, de datum, handtekening en stempel van de arts en RIZIV nummer. Uit het enkele feit dat de hoofding van het attest verschilt, kan niet worden afgeleid dat het niet om het gevraagde standaardattest gaat. Aldus is het kennelijk onredelijk van de verwerende partij om *in casu* vast te stellen dat het standaard medisch getuigschrift niet werd voorgelegd bij de aanvraag.

De motiveringsplicht is geschonden.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 24 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU